

Dokument o habáncích

Historie Přibic

Obec se rozkládá na terase nad řekou Jihlavou. V nivě najdeme zbytky lužních lesů, jinak v katastru převládá orná půda. Přibice leží ve staré sídelní oblasti na svahu nad levým břehem řeky Jihlavy. Zdejší území bylo osídleno už v paleolitu. Také další archeologické epochy až po dobu hradištní jsou doloženy jak v obci samotné,

tak v okolí obce. Půdorys je situován, jak bylo řečeno, na levý břeh řeky. Jádrem obce tvoří ulice, která je kolmá k silnici Vranovice-Pohořelice. V místě, kde se obě cesty spojují, je náves se školou a kostelem a obecním hostincem.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1222, kdy se ve vsi Briwiz připomíná kostel sv. Jana Křtitele. Ten byl pravděpodobně za tatarského vpádu zničen, takže jej olomoucký biskup Bruno musel v roce 1257 znovu vysvětit.

V roce 1322 daroval král Jan Lucemburský vesnici brněnským johanitům, kteří zde měli od roku 1332 svoji komendu - sídlo komtura rytířského řádu. Johanité drželi Přibice až do roku 1520, kdy je získal Vilém z Pernštejna a spojil je natrvalo se statkem židlochovickým. Jeho součástí zůstaly až do zániku patrimoniální správy v roce 1848. Od roku 1850 až do roku 1960 byly součástí soudního a v letech 1949-1960 i politického okresu Židlochovice, v roce 1960 byly připojeny k okresu Břeclav. Při reformě územního uspořádání v roce 2003 byly Přibice

zařazeny pod pověřenou obec III. stupně – Pohořelice a v roce 2007 se staly spolu s okolními obcemi součástí okresu Brno-venkov.

Obec byla často poničena válečnými událostmi. Zmiňovali jsme již vpád Tatarů ve čtyřicátých letech 13. století. Pravděpodobně tudy protáhla i vojska husitská, která snad měla poblíž svůj tábor, neboť ves bývala v minulosti jmenována také Přibice nad Tábořem. Velmi těžce byla obec postižena událostmi třicetileté války, kdy byla poničena nejvíce z celého židlochovického

panství. Podle písemných zpráv víme, že zde v roce 1619 drancovala Dampierrova

vojska a v roce 1620 Poláci. Z původních 57 osazených gruntů po válce zbylo pouhých 9. Zpusťlo a na katastru vsi nebylo obděláváno také 90 % půdy. Obnova vesnice pokračovala velmi pomalu a ještě po stu letech nebylo v Příbicích

dosaženo předválečného počtu usedlých. V roce 1716 jich tu žilo jen 44. Až teprve v roce 1763 zde sčítací komisaři zjistili 57 selských a 9 podružských rodin s celkovým počtem 388 osob. Nejvíce lidí bylo v obci napočítáno v roce 1961, kdy zde žilo 1 310 obyvatel. Od té doby jejich počet neustále klesal a při sčítání lidu roku 1991 tu bydlelo celkem 1010 občanů ve 302 trvale obydlených domech. V roce 1981 bylo ovšem ještě obydleno 314 domů. Počet obyvatel klesal do cca roku 2000, kdy poklesl pod 1.000 obyvatel. V roce 2007 žilo podle matiční evidence 1024 osob, zatímco v roce 2010 již 1056, nárůst počtu obyvatel tak nabral správný směr.

Fara zde byla nepochybně už v první čtvrtině 13. století, i když první písemná zmínka o ní je až v roce 1257, kdy jí při konsekraci kostela biskup Bruno potvrdil desátky z celé řady okolních vsí. V období náboženské tolerance v 16. století byla fara obsazena protestantským knězem a v obci se dokonce usadili novokřtění, jejichž sídlo patřilo k tzv. "velkým sídlům", u nichž byla zřízena i škola. Žili zde od roku 1565 až do nuceného odchodu z Moravy v roce 1622. Po třicetileté válce zůstala fara neobsazena a ves byla přifařena nejprve

do Vranovic a poté do Pohořelic. Až roku 1775 tu byla zřízena lokální kuracie. Dnes je farnost spravována z Pohořelic a je součástí děkanství mikulovsko-pohořelického.

Členové českobratrské církve evangelické mají v obci zřízenou kazatelskou stanici, která náleží k nosislavskému sboru.

Kostel sv. Jana Křtitele byl již několikrát vzpomínán. Patří k nejstarším kostelům na jižní Moravě a původně byl postaven v románském slohu. Z této stavební fáze se dodnes uchoval portál, který můžeme spatřit na epištolní (pravé) straně chrámové lodi. Památkově chráněna je i plastika sv. Jana Nepomuckého u kostela a kaplička s pramenem zvaná Apoštolka, kde údajně křtili slovanští věrozvěstové svatí Cyril a Metoděj.

Škola ve vsi má kořeny už v počátku 18. století. Dnes je zde pouze první stupeň základní školy, zatímco starší děti navštěvují školu ve Vranovicích. V roce 2006 prošla budova mateřské školy náročnou rekonstrukcí a přístavbou. Výuka základní školy byla přestěhována ze staré budovy

Historie

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 08 Březen 2011 16:28 - Aktualizováno Středa, 27 Únor 2019 21:16

školy do nových prostor dříve pouze školy mateřské.

V roce 2003 na tradičních krojovaných hodech proběhlo slavnostní žehnání obecního znaku a vlajky obce. Za přítomnosti pana starosty Františka Stankoviče se aktu žehnání ujal děkan mikulovsko-pohořelického děkanátu Vít Severa. Na obecním znaku je vyobrazen na modrém podkladu historický kostel, dole pod ním je bíle vyobrazena řeka Jihlava. Na znaku nechybí ani tradiční zlatý hrozen. Vlajka obce je rovněž barvy modré, kde je bíle zobrazena řeka a zlatý hrozen. Heraldický návrh prošel několika úpravami jak místních zastupitelů, tak komise pro heraldiku při parlamentu ČR. Vše ale vycházelo z historických dokumentů a pečetidla. V minulosti představení obce pečtili důležité listiny pečetidlem, na němž v pečetním poli stál na trávníku kostel se sanktusovou vížkou.

Leden 2010

Miroslav Effenberger, DiS